

Predikan i Kindaholms församling 2015 av Tobias Bäckström

8 sönd efter tref

”Andlig klarsyn”

Mika 3:5-8

1 Joh 4:1-6

Matt 7:15-21

Ps: 339, 59, 292, 259

Hur ska man kunna känna igen en förklädd person? Med en tillräckligt bra förklädnad kan man ju lura vem som helst. Det är ju inte lätt att se vem som döljer sig under yta och förklädnaden.

Eller en person som utger sig för att vara någon annan den är, som kanske påstår att den har en examen från ett universitet och visar fram falska examensbevis. Man har kanske ingen anledning att ifrågasätta det, och så blir man lurad.

Ja, vem som helst kan bli lurad, men inte hur länge som helst! Förr eller senare kommer personen att bli avslöjad. En person med falskt utbildningsbevis kommer förr eller senare hamna i situationer där hans kunskap inte motsvarar det man annars hade förväntat sig.

Jesus ger oss ett tips hur vi kan avslöja människor med falska motiv, eller de falska profeterna som han säger: ”på deras frukt ska ni känna igen dem”. Även om man inte känner igen en falsk profet på ytan, så kommer personens livsföring så småningom att avslöja honom.

Men det betyder också att det kan ta lite tid. När ett fruktträd vaknar till liv efter vintern så är det lövverket som kommer först. Frukten visar sig inte förrän till sommaren och skördas på hösten. Först då kan man alltså avgöra om frukten är bra eller dålig. Vem som helst kan bli lurad, men alltså inte hela tiden.

Men att det kan ta tid betyder två saker: dels ska vi inte vara för snabba att döma. Framförallt ska vi inte döma efter det yttre, det kan ju var en förklädnad. Och med yttre menar jag inte bara utseendet på en människa utan hela det första intrycket som personen ger.

Den andra saken är att vi måste vara beredda att ompröva människor vi möter, vi måste kunna ändra oss. Vi får akta oss för att hålla fast vid en uppfattning som vi en gång har intagit oavsett vad som händer. Är vi bara flexibla klarar vi oss från de flesta falska profeter, tiden prövar nämligen allt. Förr eller senare blir de som sagt avslöjade, vill vi veta kan vi veta.

Jesus använder starka ord för att beskriva de falska profeterna. De är vargar som klätt ut sig till sin raka motsats: till får. En varg klär ut sig till ett får för att kunna blanda sig med fårhorden. Det är det som gör dem så farliga. Vargar utan förklädnad vet man var man har och de kan man hålla sig undan. Det är svårare med de som utger sig för att vara får bland alla andra får.

Kyrkan liknas ju vid en fårhjord med Jesus som den gode herden. Men vilka är då de falska profeterna? Ja, det allvarliga är ju att det handlar om personer *innanför* kyrkans hägn. Det

handlar i första hand inte om personer utanför som kritiserar eller förföljer de kristna, utan människor som är en del av kyrkan. Ingen skulle naturligtvis själv erkänna att man är en falsk profet, men kanske kan man tillhöra kategorin utan att man själv är medveten om det.

Jag tänker mig att en falsk profet är en person som vill dra oss bort från Kristus. En som vill göra om kyrkan till något annat än vad kyrka är. Det är kanske det som är en stor fara för oss idag, när vi tillhör en krympande kyrka som försöker vara relevant i samhället, faran är att vi anpassar oss efter olika samhällstrender.

I dagens evangelium har vi ju också Jesus allvarliga ord: ”Inte alla som säger ’Herre, Herre’ till mig ska komma in i himmelriket”. Man kan alltså bekänna Jesus som sin Herre, utan att han är det! Men det räcker det alltså inte att bara bekänna Jesus som sin Herre, han ska vara det också!

Vi ska göra den himmelska Faderns vilja, och vad är Faderns vilja om inte annat än att ta emot Kristus som han har sänt till oss. Att ta emot Jesus i sitt liv är att göra den himmelske Faderns vilja.

Jesus fortsätter liknelsen med träd och frukt. Ett dåligt träd kan inte bära god frukt. Det kan man alltså inte fejka! Man kan förklä sig men man kan inte göra något den frukt man bär. Frukten på ett träd finns inte till för trädets skull. Frukten plockas och blir till nytta och glädje för andra än själva trädet.

Vad är det då frukten? Paulus skriver i Galaterbrevet: ”Andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet.” Det är alltså *Andens* frukter, inte våra egna.

Ett gott träd kan inte bära dålig frukt. Det är inte trädet som anstränger sig att bära god frukt, det räcker att det är planterat i god jord, att det tar emot regn och sol så kommer frukten per automatik.

Vi ska alltså inte i första hand sträva efter att bära god frukt, utan istället se till att bli goda träd! Skillnaden kan kanske tyckas vara hårfin, men jag tror att den är avgörande. Strävar vi efter att bära god frukt, så har vi bara våra egna goda gärningar för ögonen, med egen kraft försöker vi göra gott.

Men för att ett träd ska bli gott så handlar det mycket om var det är planterat. Vilken jordmån det är och hur tillgången till vatten är. Av oss själva blir vi inte goda träd, bara om vi har planterat oss nära Gud, och där hämtar näring och vatten till vår själ.